

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 94/2020-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2020 prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Petra Straku o jeho zaujatosti vo veci ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1830/2019 a takto

r o z h o d o l :

Sudca III. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Peter Straka nie je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1830/2019.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky a námietka zaujatosti

1.1 Sudca III. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) Peter Straka prípisom z 19. februára 2020 v zmysle § 49 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) oznámil predsedovi ústavného súdu, že III. senát ústavného súdu,

ktorého je členom, má rozhodovať o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“). V predmetnej veci podotkol, že ústavná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu senátu Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“), ktorého členom nebol. Napriek tomu listom z 10. decembra 2019 adresoval sťažovateľovi výzvu na uplatnenie prípadnej námietky zaujatosti, a to z dôvodu, že pri viacerých veciach sťažovateľa prejednávaných krajským súdom sudca ústavného súdu Peter Straka nedokázal identifikovať, či ako sudca krajského súdu nerozhodoval nejakú vec, ktorá by k veci sťažovateľa bola taká blízka, že by predstavovala pomer k veci relevantný pre jeho vylúčenie. Najmä pri pozemných komunikáciách ide o stavby, ktoré sú typické tým, že dopadajú na viacero pozemkov.

1.2 Sťažovateľ vo svojom vyjadrení podanom na ústavnom súde 19. decembra 2019 vzniesol námietku zaujatosti proti sudcovi ústavného súdu Petrovi Strakovi. V tejto námietke sťažovateľ iba poukázal na výzvu sudcu Petra Straku, no neoznačil žiadne rozhodnutia krajského súdu, o ktorých mal rozhodovať aj namietaný sudca. Sudca Peter Straka k tomu uviedol, že bez konkrétnych rozhodnutí nedokáže s odstupom času posúdiť, či nerozhodoval obdobný prípad, ktorý by mohol vyvolávať pochybnosti o nezaujatosti pre jeho vecnú blízkosť k prejednáwanej veci sťažovateľa vedenej na krajskom súde. Sudca Peter Straka dodal, že v rámci senátu na krajskom súde rozhodoval stovky prípadov vrátane pozemkových vecí a bez bližšieho, najmä mapového priblíženia nedokáže identifikovať podobnosť jednotlivých vecí. Vyjadrenie sťažovateľa považuje za nekonkrétne a nedostatočné na identifikovanie takého pomeru k prejednáwanej veci, ktorý by mohol spôsobiť jeho vylúčenie. Vo vzťahu k predmetnej námietke zaujatosti sa necíti byť zaujatý, a preto s poukazom na § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhol, aby o predmetnej námietke zaujatosti rozhodol zákonný senát ústavného súdu.

2. Pokynom predsedu ústavného súdu Ivana Fiačana z 20. februára 2020 bolo oznámenie v súlade s čl. IV bodom 1 písm. d) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 zákona o ústavnom súde IV. senátu ústavného súdu.

II.

Relevantná právna úprava a posúdenie vecí ústavným súdom

3. Zákon o ústavnom súde obsahuje výslovnú právnu úpravu o vylúčení sudcu ústavného súdu z výkonu sudcovskej funkcie v § 49 až § 52.

4.1 Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

4.2 Podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci aj vtedy, ak bol v tej istej veci činný pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu ústavného súdu.

5. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti proti sudcom ústavného súdu, ktorí majú jeho vec prerokovať a rozhodnúť. Námietku zaujatosti je účastník konania povinný vzniesť do desiatich dní odo dňa, keď sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Účastník konania je povinný uviesť, kedy sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Námietku zaujatosti musí účastník konania odôvodniť. Sudca ústavného súdu, proti ktorému námietka smeruje, je povinný sa k námietke zaujatosti vyjadriť. Na opakované námietky zaujatosti podané proti tomu istému sudcovi ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcej rovnakej námietke zaujatosti rozhodol.

6. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

7. Ústavný súd posúdil relevantnosť dôvodov oznámených sudcom a aj samotnej námietky zaujatosti vznesenej sťažovateľom zo subjektívneho, ako aj z objektívneho hľadiska. Prihliadol predovšetkým na neurčitost' námietky zaujatosti vznesenej sťažovateľom, proaktívny postoj namietaného sudcu ústavného súdu vo veci ustálenia jeho potenciálneho pomeru k prejednávanej veci, ako aj na charakter konkrétnej rozhodovacej činnosti sudcu Petra Straku na krajskom súde, ktorá mohla založiť jeho vzťah k prejednávanej veci, a samotné jeho stanovisko k námietke zaujatosti. Zo subjektívneho postoja samotného sudcu je zrejmé, že sa necíti byť zaujatý a toto jeho stanovisko je dostatočne vysvetlené. Z objektívneho hľadiska ústavný súd konštatuje, že aj námietka zaujatosti a aj činnosť sudcu ústavného súdu Petra Straku na jeho predošlom pôsobisku sú v tomto prípade také neurčité a vzdialené, že z nich nie je možné dospieť k záveru o vzťahu sudcu ústavného súdu Petra Straku k veci, ktorý by viedol k záveru o jeho zaujatosti v predmetnej veci (§ 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Rovnako možno z už uvedených skutočností konštatovať, že sudca Peter Straka počas svojho pôsobenia na krajskom súde bol v predmetnej veci činný iba na hypotetickej úrovni, čo nepostačuje na vyslovenie jeho zaujatosti v predmetnej veci (§ 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8. Ústavný súd v kontexte uvedeného tiež zohľadnil ústavné postavenie sudcu ústavného súdu, jeho sľub a tiež skutočnosť, že garanciou pre nestrannú ochranu ústavnosti v označenej veci je aj to, že jej prerokovanie a rozhodnutie je v pôsobnosti senátu, a nie samotného sudcu.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky podľa § 49 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu ústavného súdu Petra Straku z konania a rozhodovania o predmetnej veci, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2020

Miroslav DURIŠ
predseda senátu